VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ FAKULTA INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ

Modelování a simulace Predikce epidemie COVID-19

1 Úvod

Tématem práce jsou epidemiologické modely na makroúrovni, konkrétně předpověď šíření pandemie COVID-19 na území Itálie a České republiky. Tato práce implementuje již existující model, který předpovídá vývoj pandemie na území Itálie, a opakuje provedené experimenty. Tento model byl vytvořen Guiliou Giordanem a dalšími [3]. Smyslem projektu je předpovědězení šíření nemoci COVID-19 na území České republiky v následujících měsících, aplikování různých opatření proti šíření a zhodnocení, zda byly dosavadně zavedené opatření dostačující, případně zda bylo rozvolnění těcho opatření správným rozhodnutím.

1.1 Autoři a zdroje informací

Autory tohoto projektu jsou:

- Radek Švec, xsvecr01@stud.fit.vutbr.cz
- Martin Kostelník, xkoste12@stud.fit.vutbr.cz

Jak bylo řečeno v úvodu, samotný model byl převzat z odborné literatury [3]. Při pokusu aplikovat model na prostředí České republiky byly použity data z oficiálních stránek ministerstva zdravotnictví České republiky [2].

1.2 Ověření validity

Validitu modelu jsme ověřovali zkoumáním převzatého modelu, zejména porovnání výsledků prováděných simulací s reálným vývojem pandemie v Itálii. Validita modelu v prostředí České republiky je opět ověřována porovnáním simulačních dat s reálnými.

2 Rozbor tématu a použitých metod/technologií

2.1 Popis použitých postupů

Model byl převzat z odborného článku [3] publikovaného v časopise Nature Medicine¹. Bylo tedy nutné model detailně nastudovat a zkontrolovat dosažené výsledky. Tento konkrétní model nám přišel na modelování pandemie vhodný, jelikož rozděluje společnost do většího množství skupin a počítá s různě těžkými projevy nemoci.

2.2 Popis použitých technologií

Pro provedení experimentů bylo nutné vytvořit simulační model, který jsme implementovali v jazyce C++. Nebylo třeba použít nestandardní knihovny, jelikož se model skládá pouze z řady diferenciálních rovnic. Pro generování grafů byl použit nástroj GNUPlot².

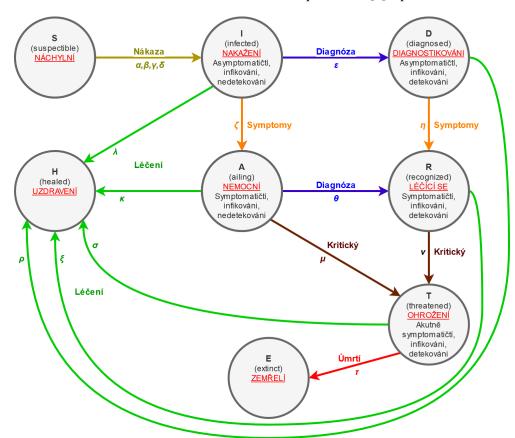
¹https://www.nature.com/nm/

²http://www.gnuplot.info/

3 Koncepce abstraktího modelu

Model zvaný SIDARTHE je rozšířením jednoduššího SIR modelu, který rozděluje populaci na tři skupiny lidí (náchylní, infikovaní a vyléčení) o dalších pět skupin. Vzniká nám tedy následujících osm skupin.

- S Náchylní (Susceptible) k onemocnění.
- I Nakažení (Infected) asymptomatičtí, vir u nich nebyl detekován.
- D Diagnostikovaní (Diagnosed) asymptomatičtí, vir u nich byl detekován.
- A Nemocní (Ailing) symptomatičtí, nebyli testováni.
- R Léčící se (Recognized) symptomatičtí, byl u nich detekován vir.
- T Životně ohrožení (Threatened) mají těžký průběh nemoci, vyžadují intenzivní péči.
- H Vyléčení (Healed).
- E Mrtví (Extinct).

Obrázek 1: Grafické znázornění modelu, převzato z [3] a přeloženo

Tento model nepočítá s možností, že se jedinec může virem nakazit opakovaně. I když bylo prokázáno, že se jedinec znovu nakazit může [4], není stále přesně známo, jakou imunitu si jedinec vybuduje. Takto nakažených je navíc velice malé množštví, například ve Švédsku v polovině října to bylo pouhých 150 případů [1], tudíž je v modelu zanedbáváme.

3.1 Matematické vyjádření modelu

Model můžeme matematicky popsat celkem osmi diferenciálními rovnicemi, které popisují vývoj jedinců v každé skupině jako zlomek celkové populace státu v čase t.

$$S'(t) = -S(t)(\alpha I(t) + \beta D(t) + \gamma A(t) + \delta R(t)) \tag{1}$$

$$I'(t) = S(t)(\alpha I(t) + \beta D(t) + \gamma A(t) + \delta R(t)) - (\epsilon + \zeta + \lambda)I(t)$$
(2)

$$D'(t) = \epsilon I(t) - (\eta + \rho)D(t) \tag{3}$$

$$A'(t) = \zeta I(t) - (\theta + \mu + \kappa)A(t) \tag{4}$$

$$R'(t) = \eta D(t) + \theta A(t) - (\nu + \xi)R(t) \tag{5}$$

$$T'(t) = \mu A(t) + \nu R(t) - (\sigma + \tau)T(t) \tag{6}$$

$$H'(t) = \lambda I(t) + \rho D(t) + \kappa A(t) + \xi R(t) + \sigma T(t) \tag{7}$$

$$E'(t) = \tau T(t) \tag{8}$$

Kromě množství jedinců ve skupinách, se v rovnicích vyskytují následující paramtry:

- α, β, γ, δ pravděpodobnost přenosu viru mezi náchylným, infikovaným, diagnostikovaným, nemocným a léčícím se jedincem, vynásobenou průměrným počtem kontaktů za den.
- ϵ , θ pravděpodobnost detekce viru u nakažených a nemocných.
- ζ , η pravděpodobnost, že se u nakaženého a diagnostikovaného jedince vystkytnou symptomy nemoci.
- μ , ν pravděpodobnost, že se z nemocného a léčícího se jedince stane kriticky ohrožený jedinec.
- τ úmrtnost.
- λ , κ , ξ , ρ a σ pravděpodobnost, že se nakažený, nemocný, léčící se, diagnostikovaný, nebo ohrožený jedinec z nemoci vyléčí.

4 Architektura simulačního modelu

V implementovaném programu existují dvě struktury, kde jsou uložena všechna data pro provádění simulací. První struktura v sobě uchovává počty jedinců ve skupinách a další informace o území, na kterém se experimenty provádí. V této struktuře je také implementováno chování modelu, které za pomocí druhé struktury a aktuálních informací předpovídá vývoj nemoci. To se provádí iterováním výpočtů. Druhá struktura popisuje aktuální chování nemoci – obsahuje všechny paramtery pravděpodobnostního charakteru, jež se využívají v simulacích pro určité časové období a pomáhají k lepší definici následků zpřísnění nebo rozvolnění opatření.

U tohoto modelu je problematické zadání všech parametrů uživatelem. Uživatel by musel zadat velké množství hodnot a tento přístup by byl velice náchylný k chybám. Proto jsou údaje pro všechny provedené experimenty uloženy přímo ve zdrojovém kódu programu. Jednotlivé experimenty je možné spouštět různými cíly definovanými v souboru Makefile. Konkrétní příkazy pro spuštění experimentů jsou v kapitole 5.

Po provedení simulace program vypíše výsledné množství jedinců v každé ze skupin na standardní výstup a zároveň data z každého dne zapisuje do souboru data.txt pro možnost generování grafů.

4.1 Mapování abstraktního modelu do modelu simulačního

Diferenciální rovnice popsané v kapitole 3.1 jsou implementovány ve funkci predict (), která je uložena ve struktuře s názvem SIDARTHE. Tato funkce bere na vstupu tři parametry. Prvním je struktura Disease popisující nemoc, druhým a třetím parametrem je počáteční a koncový den simulace. Funkce poté iterativně počítá přírustky jedinců do každé ze skupin a každá iterace představuje jeden den.

5 Podstata simulačních experimentů a jejich průběh

Experimentování s modelem je rozděleno do dvou částí. V první části se pokusíme zopakovat některé experimenty prováděny autory modelu [3]. Ve druhé části aplikujeme model na prostředí České republiky, kde budeme zkoumat vývoj pandemie v období od 1. listopadu 2020 do 31. ledna 2021 a pokusíme se zhodnotit zavedené opatření a případně doporučit zavedení dalších opatření v blízké době.

6 Zopakování experimentů

V této kapitole se pokusíme zopakovat některé z již provedených experimentů a porovnat naše výsledky s referenčními.

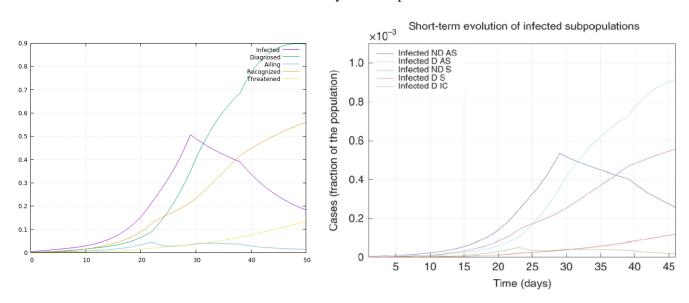
6.1 Experiment 1

Experiment lze replikovat spuštěním příkazu make run1.

Tento experiment se snaží simulovat šíření nemoci v Itálii od 20. února 2020 do 5. dubna 2020. Celkem se tedy zkoumá čtyřicet šest dní. Během této doby byla v Itálii implementována řada opatření, jejichž následky můžeme sledovat v obrázku 2.

Výstup programu:

Obrázek 2: Porovnání výsledků experimentu 6.1

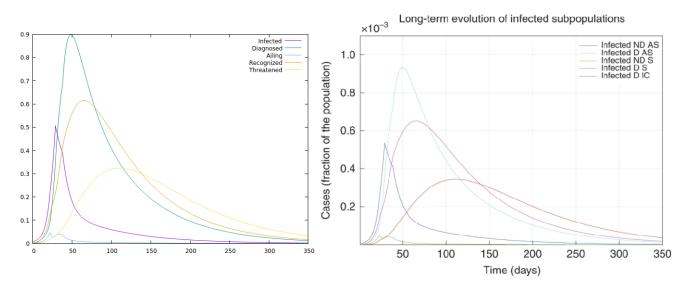
Na levém obrázku můžeme vidět graf generovaný z výsledků našeho experimentu. Na pravém obrázku je graf referenční (převzat z [3]).

6.2 Experiment 2

Experiment lze replikovat spuštěním příkazu make run2. Tento experiment navazuje na experiment 6.1. Pokouší se simulovat šíření nemoci na větším časovém úseku. Celkem 350 dní od 20. února 2020.

Výstup programu:

Obrázek 3: Porovnání výsledků experimentu 6.2

Na levém obrázku můžeme vidět graf generovaný z výsledků našeho experimentu. Na pravém obrázku je graf referenční (převzat z [3]).

7 Aplikování modelu na Českou republiku

7.1 Experiment 1

Výstup programu:

7.2 Experiment 2

Výstup programu:

7.3 Experiment 3

Výstup programu:

7.4 Experiment 4

Výstup programu:

8 Shrnutí simulačních experimentů a závěr

as d fas d

Literatura

- [1] Akpan, N.: Why coronavirus reinfections are happening. 2020.

  Dostupné z: https://www.nationalgeographic.com/science/2020/12/why-coronavirus-reinfections-are-happening/
- [2] ČERNÝ, M.: Znakové sady v typografických systémech. 1999.
- [3] Giordano, G.; aj.: Modelling the COVID-19 epidemic and implementation of population-wide interventions in Italy., č. 26, 2020: s. 855-860.

  Dostupné z: https://doi.org/10.1038/s41591-020-0883-7
- [4] Kerwin, H.; aj.: Genomic evidence for reinfection with SARS-CoV-2: a case study. 2020. Dostupné z: https://doi.org/10.1016/S1473-3099 (20) 30764-7